ta omma wannemateſt jummala kartuſes ülleskaswatud, agga pärraſt issa surma pahha seltsi hulka olli sattunud ja kuidas ta wimaks üks täis ülleannetu innimene, kurjas kõlwatumas ellus Klaskowi linna tulnud. Mõnni kord olnud temmal ka mõttemine ja hirm enneſe pattu ülle süddamesse tulnud, agga ial ep olnud temmal õiget nõu egga julguſt egga wägge kurja teed mahha jätta. Ja otse siis olla mo emma mind ta jure saatnud; jutlus, mis ta kirikus kuulnud, olla temma hinge põhjani rusſuks pelsnud. Kui ta pärraſt jutluſt koju tulnud, olla ta hinge ahhastus ni suur olnud, et ta haigeks janud; agga seſt haiguſe wodiſt sadik olla ta Issanda armu läbbi pattu unneſt üllesärratud ja ueks innimeſeks janud. Piibli ramat, mis ta siis sure himmuga öösd ja päwa luggenud, näidanud temmale, kuſt iggaweſt ellu leida, ja pühha Waim temmale pattude andeksandmiſt Önnisteggia werre läbbi kinnitanud. Ta räkis siis, et ta selle peale omma male taggasi läinud. Seal ellas temma rikkas onnu, kes temmale rahhaga abbiks olli, et ta wõis sures kolis õppetaja ammeti wastu ennaſt walmistada. Pärraſt sedda olli ta missionäriks läinud ja ellas nüüd jubba mitu aastat Lõuna-Awrika maal, kus ta pagganatele meie helde Önnisteggia armu kulutas. Minnu Piibli läbbi olli ta mind ärratannud. Wimaks ütles ta: „Nüüd tahhan ma teile ka teada anda,

kes mo joobnud seltsimees sel tähhelepannemiſe wäärt pühhapäwal olli, kui teie mind kirikus kutsusite. Sesamma olli röwel Jaan Hill, kes üks aasta pärraſt minnu ärkamiſt röövli ja mõrtsuka teu pärraſt sai üllespodud, kelleſt seitungides ollete luggenud. Mo helde Jummal on mind iggaweſeſt hukkatuſeſt ärrapeäſtnud, ta on mind nagu tukki põrgutulleſt wälja tõmbanud."

Oh sepärraſt kulutagem jubba warratſelt Jummala sõnna, seſt meie ei tea mitte, kus paigas ja mil ajal Jummala abbiga selle läbbi ellu seme ja önnistuſe ja rahhu allus mõnne süddamesse pannakse. — Saatkem siisse tullema iggaüht hinge, et Issanda kodda täis saaks ja ärge unustagem, et Jummal ka laste suust ennesele kitust tahhab walmistada.

Kella walamine Breslau linnas Preisimaal.

Kui Maria Mahdalena kiriku kel Breslau linnas pidi walatud sama, ja kõik selle tarwis juba walmis oli, läks walaja enne sõma; kelas aga õppipoissi wäga kangeste, sulatamise katla ani mitte putuda. Aga õppipois oli edew ja uuskur ja tahtis teada, kuidas se sulatud keew metall peaks wälja näitma, ja kui ta seda krani keris ja putus, wäratas se krani pulk kogemata wälja ja metall hak-

Eesti-maa-rahwa Kalender 1870, lk. 31